

22006A1021(01)

L 292/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

21.10.2006.

SPORAZUM**između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške**

EUROPSKA UNIJA,

s jedne strane, i

REPUBLIKA ISLAND

i

KRALJEVINA NORVEŠKA,

s druge strane,

dalje u tekstu „ugovorne stranke”,

U ŽELJI za poboljšanjem suradnje pravosudnih tijela u kaznenim stvarima između država članica Europske unije i Islanda i Norveške, ne dovodeći u pitanje pravila kojima se štiti osobna sloboda,

SMATRAJUĆI DA sadašnji odnosi među ugovornim strankama zahtijevaju usku suradnju u borbi protiv kriminala,

IZRAŽAVAJUĆI uzajamno povjerenje u ustroj i funkcioniranje svojih pravnih sustava te u sposobnost svih ugovornih stranaka da zajamče pravedno suđenje,

SMATRAJUĆI DA su Island i Norveška izrazili želju za sklapanjem sporazuma s državama članicama Europske unije koji bi im omogućio ubrzavanje mjera izručenja osumnjičenika i osuđenika te za primjenom postupka predaje s državama članicama Europske unije,

SMATRAJUĆI DA i Europska unija smatra poželjnim provođenje takvog sporazuma,

SMATRAJUĆI DA je, stoga, primjereno osnovati sustav za takav postupak predaje,

SMATRAJUĆI DA su sve države članice Europske unije, kao i Kraljevina Norveška i Republika Island potpisnice niza konvencija u području izručenja, uključujući i Europsku konvenciju o izručenju od 13. prosinca 1957. i Europsku konvenciju o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977. Nordijske države imaju jednoobrazne zakone o izručenju sa zajedničkim shvaćanjem izručenja,

SMATRAJUĆI DA bi trebalo očuvati, ako nije moguće povećati, razinu suradnje prema Konvenciji EU-a od 10. ožujka 1995. o pojednostavnjenom postupku izručenja i Konvenciji EU-a od 27. rujna 1996. o izručenju,

SMATRAJUĆI DA odluke o izvršenju uhiđenog naloga kako je definiran ovim Sporazumom moraju podlijegati dostatnim kontrolama, što znači da bi pravosudna tijela države u kojoj je tražena osoba uhićena trebala donijeti odluku o njegovoj ili njezinoj predaji,

SMATRAJUĆI DA bi se uloga središnjih vlasti u izvršenju uhiđenog naloga kako je definiran ovim Sporazumom trebala ograničiti na praktičnu i administrativnu pomoć,

SMATRAJUĆI DA se ovim Sporazumom poštuju temeljna prava, a posebno Europska konvencija o ljudskim pravima i temeljnim slobodama.

Ovim se Sporazumom ne sprječava državu da primijeni svoja ustavna pravila o zakonitom postupanju, slobodi udruživanja, slobodi tiska, slobodi izražavanja u drugim medijima i borcima za slobodu,

SMATRAJUĆI DA se nijedna osoba ne bi trebala predati državi u kojoj postoji ozbiljna opasnost da će on ili ona biti podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju ili drugom nehumanom ili ponižavajućem postupanju ili kazni,

SMATRAJUĆI DA bi, budući da su sve države ratificirale Konvenciju Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. o zaštiti pojedinaca obzirom na automatsku obradu osobnih podataka, trebalo zaštititi osobne podatke obrađene u kontekstu provođenja ovog Sporazuma u skladu s načelima navedene Konvencije,

SPORAZUMJELE SU SE:

POGLAVLJE 1.

OPĆA NAČELA

Članak 1.

Predmet i svrha

1. Ugovorne stranke obvezuju se da će, u skladu s odredbama ovog Sporazuma, poboljšati postupak predaje u svrhu kaznenog progona ili izvršavanja kazne između država članica Europske unije, s jedne strane, i Kraljevine Norveške i Republike Islanda, s druge strane, uzimajući u obzir, kao minimalne standarde, odredbe Konvencije od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije.

2. Ugovorne stranke obvezuju se da će, u skladu s odredbama ovog Sporazuma, osigurati da se sustav izručenja između država članica Europske unije, s jedne strane, i Kraljevine Norveške i Republike Islanda, s druge strane, temelji na mehanizmu predaje na temelju uhiđenog naloga u skladu s odredbama ovog Sporazuma.

3. Ovim se Sporazumom ne mijenjaju obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela kako su ugrađeni u Europsku konvenciju o ljudskim pravima ili, u slučaju izvršenja od strane pravosudnih tijela države članice, obveze poštovanja načela iz članka 6. Ugovora o Europskoj uniji.

4. Ništa u ovom Sporazumu ne bi se trebalo tumačiti kao zabrana odbijanja predaje neke osobe za koju je izdan uhiđbeni nalog kako je definiran ovim Sporazumom kada postoje razlozi da se na temelju objektivnih elemenata vjeruje da je navedeni uhiđbeni nalog izdan u svrhu kaznenog progona ili kažnjavanja neke osobe na temelju njegova ili njezina spola, rase ili vjerske pripadnosti, etničkog podrijetla, nacionalnosti, jezika, političkih mišljenja ili seksualne orijentacije, ili da bi položaj te osobe mogao biti ugrožen iz bilo kojeg od tih razloga.

Članak 2.

Definicije

1. „Ugovorne stranke” znači Europska unija i Kraljevina Norveška i Republika Island.

2. „Država članica” znači država članica Europske unije.

3. „Država” znači država članica Europske unije, Kraljevina Norveška ili Republika Island.

4. „Treća država” znači svaka država osim država definiranih u stavku 3.

5. „Uhiđbeni nalog” znači sudska odluka koju izdaje država s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države, u smislu vođenja kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode.

Članak 3.

Opseg

1. Uhiđbeni se nalog može izdati za djela kažnjiva pravom države koja izdaje uhiđbeni nalog kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u maksimalnom trajanju od najmanje 12 mjeseci ili, kada je izrečena kazna ili donesena mjera oduzimanja slobode, u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

2. Ne dovodeći u pitanje stavke 3. i 4., predaja ovisi o uvjetu da djela za koje je izdan uhiđbeni nalog predstavljaju kaznena djela prema pravu države koja taj nalog provodi, bez obzira na to koji su njegovi sastavni elementi i bez obzira na to kako je opisano.

3. Podložno članku 4., članku 5. stavku 1. točkama od (b) do (g), člancima 6., 7. i 8., država ni u kom slučaju ne odbija izvršenje uhiđenog naloga koji je izdan zbog ponašanja bilo koje osobe koja pridonosi počinjenju od strane skupine osoba sa zajedničkim ciljem jednoga ili većeg broja kaznenih djela u području terorizma iz članaka 1. i 2. Europske konvencije o suzbijanju terorizma i iz članaka 1., 2., 3. i 4. Okvirne odluke od 13. lipnja 2002. o borbi protiv terorizma, nedopuštene trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima ili kaznenih djela ubojstva, nanošenja teške tjelesne ozljede, otmice, nezakonitog oduzimanja slobode, uzimanja talaca i silovanja koji su kažnjivi kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u maksimalnom trajanju od najmanje 12 mjeseci, čak i onda kada ta osoba ne sudjeluje u stvarnom počinjenju predmetnog kaznenog djela ili predmetnih kaznenih djela; takav se doprinos smatra namjernim i danim u znanju da će njegovo ili njezino sudjelovanje doprinijeti ostvarenju kriminalnih aktivnosti cijele organizacije.

4. Norveška i Island, s jedne strane, i Europska unija u ime bilo koje svoje države članice, s druge strane, mogu dati izjavu u smislu da se, na temelju uzajamnosti, uvjet dvostruke kažnjivosti iz stavka 2. ne primjenjuje prema uvjetima iznesenima dalje u tekstu. Sljedeća kaznena djela, ako se u državi koja izdaje uhiđbeni nalog kažnjavaju zatvorskom kaznom ili se za njih donosi mjera oduzimanja slobode u maksimalnom trajanju od najmanje tri godine i kako su definirana pravom države koja izdaje uhiđbeni nalog, prema odredbama ovog Sporazuma i bez provjeravanja dvostruke kažnjivosti kaznenog djela, dovode do predaje na temelju uhiđbenog naloga:

- sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovanje ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim tvarima,
- korupcija,
- prijevare, uključujući i prijevare koje ugrožavaju financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje prihoda stečenog kaznenim djelom,
- krivotvorenje novca, uključujući euro,
- računalni kriminalitet,
- kaznena djela protiv okoliša, uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama,
- olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,

- nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitetima i umjetničkim djelima,
- prijevare,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje različitih oblika sredstava plaćanja,
- nezakonita trgovina hormonskim tvarima i ostalim stimulansima rasta,
- nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim tvarima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje zrakoplova ili plovila,
- sabotaza.

Članak 4.

Razlozi za obvezno neizvršavanje uhiđbenog naloga

Države uvode obvezu pravosudnog tijela koje izvršava uhiđbeni nalog da odbije izvršiti uhiđbeni nalog u sljedećim slučajevima:

- 1) ako je kazneno djelo zbog kojeg je izdan uhiđbeni nalog predmet amnestije u državi izvršenja, a ta je država nadležna za progon kaznenog djela u skladu sa svojim kaznenim pravom;
- 2) ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u nekoj državi za ista kaznena djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, ta kazna izdržana ili se trenutačno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena;
- 3) ako osoba protiv koje je izdan uhiđbeni nalog više ne može, zbog svoje dobi, kazneno odgovarati za kaznena djela na kojima se temelji uhiđbeni nalog, u skladu s pravom države izvršenja.

Članak 5.

Ostali razlozi za neizvršenje uhiđenog naloga

1. Države mogu uvesti obvezu ili mogućnost pravosudnog tijela izvršenja uhiđenog naloga da odbije izvršiti uhiđbeni nalog u sljedećim slučajevima:

- (a) ako, u jednom od slučajeva iz članka 3. stavka 2., djelo zbog kojega je izdan uhiđbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države izvršenja; unatoč tome, u odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje uhiđenog naloga ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadrži istu vrstu pravila s obzirom na davanja, poreze i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države u kojoj je izdan uhiđbeni nalog;
- (b) ako je protiv osobe koja je predmet uhiđenog naloga u tijeku kazneni progon u državi izvršenja zbog istog djela zbog kojeg je izdan uhiđbeni nalog;
- (c) ako su pravosudna tijela države izvršenja odustala od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojeg je izdan uhiđbeni nalog ili su odlučila obustaviti postupak, ili ako je traženoj osobi u nekoj državi zbog istih kaznenih djela izrečena pravomoćna presuda koja sprečava daljnji kazneni postupak;
- (d) ako je nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne tražene osobe, u skladu s pravom države izvršenja, a ta kaznena djela ulaze u nadležnost te države u skladu s njezinim kaznenim pravom;
- (e) ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istih kaznenih djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili je u tijeku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena;
- (f) ako je uhiđbeni nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora ili oduzimanja slobode, a tražena osoba se nalazi, boravi, u državi izvršenja ili je njezin državljani, a ta država obvezuje se izvršiti tu kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu s odredbama svojeg domaćeg prava;
- (g) ako se uhiđbeni nalog odnosi na kaznena djela koja su:

i. u skladu s pravom države izvršenja, u cijelosti ili djelomice počinjena na državnom području države izvršenja ili na mjestu koje se smatra takvim;

ili

ii. počinjena izvan državnog područja države izdateljice uhiđenog naloga, a pravo države izvršenja ne omogućuje progon zbog istih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja.

2. Svaka država izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća o razlozima za neizvršenje iz stavka 1. za koje je uvela obvezu svojih pravosudnih tijela izvršenja uhiđenog naloga da odbiju izvršiti uhiđbeni nalog. Glavno tajništvo primljene informacije stavlja na raspolaganje svim državama i Komisiji.

Članak 6.

Izuzimanje političkih kaznenih djela

1. Izvršenje se ne smije odbiti zbog toga što država izvršenja uhiđenog naloga može smatrati da je to kazneno djelo političko kazneno djelo, kazneno djelo povezano s političkim kaznenim djelom ili kazneno djelo nadahnuto političkim motivima.

2. Međutim, Norveška i Island, s jedne strane, te Europska unija u ime svih svojih država članica, s druge strane, mogu dati izjavu u smislu da će se stavak 1. primjenjivati samo u odnosu na:

- (a) kaznena djela iz članaka 1. i 2. Europske konvencije o suzbijanju terorizma;
- (b) kaznena djela urote ili udruživanja – koja odgovaraju opisu ponašanja iz članka 3. stavka 3. – s ciljem počinjenja jednog kaznenog djela ili većeg broja kaznenih djela iz članaka 1. i 2. Europske konvencije o suzbijanju terorizma;

i

- (c) članke 1., 2., 3. i 4. Okvirne odluke od 13. lipnja 2002. o borbi protiv terorizma.

3. Kada država koja je već dala izjavu iz stavka 2. ili država u čije je ime takva izjava dana izda uhiđbeni nalog, država izvršenja uhiđenog naloga može primijeniti načelo uzajamnosti.

Članak 7.

Izuzimanje u vezi s državljanstvom

1. Izvršenje uhiđenog naloga ne može se odbiti zbog toga što je tražena osoba državljani države izvršenja.

2. Norveška i Island, s jedne strane, te Europska unija u ime svih svojih država članica, s druge strane, mogu dati izjavu u smislu da se državljani neće predavati ili da će takva predaja biti odobrena samo pod određenim navedenim uvjetima.

3. Kada država koja je već dala izjavu iz stavka 2. ili država u čije je ime takva izjava dana izda uhiđenbeni nalog, bilo koja država može pri izvršenju uhiđenbenog naloga primijeniti načelo uzajamnosti.

Članak 8.

Jamstva koja mora, u nekim slučajevima, pružiti država izdavateljica naloga

Izvršenje uhiđenbenog naloga, koje obavlja pravosudno tijelo izvršenja, može, u skladu s pravom države izvršenja, biti podložno sljedećim uvjetima:

- 1) ako je uhiđenbeni nalog izdan u svrhe izvršenja presude ili naloga za oduzimanje slobode na temelju sudske odluke donesene u odsutnosti optuženika, a osobi o kojoj riječ poziv na sud nije bio osobno dostavljen ili nije na neki drugi način bila obaviještena o datumu i mjestu saslušanja na temelju kojega je donesena odluka u odsutnosti, predaja osobe može biti podložna uvjetu da pravosudno tijelo koje izdaje uhiđenbeni nalog pruži odgovarajuća jamstva da će ta osoba imati mogućnost zatražiti obnovu postupka u državi koja izdaje uhiđenbeni nalog i mogućnost prisustvovati na suđenju;
- 2) ako je kazneno djelo zbog kojeg je izdan uhiđenbeni nalog kažnjivo doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode, izvršenje spomenutog uhiđenbenog naloga može biti podložno uvjetu da država koja izdaje uhiđenbeni nalog da osiguranje koje država izvršenja smatra dovoljnim, da će preispitati izrečene kazne ili mjere, na zahtjev ili najkasnije nakon dvadeset godina, ili da će poticati primjenu odredaba o mjerama pomilovanja, koje osoba može zatražiti u skladu s pravom ili praksom države koja izdaje uhiđenbeni nalog, s ciljem neizvršavanja takve kazne ili mjere;
- 3) ako je osoba koja je predmet uhiđenbenog naloga izdanog u svrhe progona državljanin ili ima boravište u državi izvršenja, predaja te osobe može biti podložna uvjetu da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena državi izvršenja kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi koja izdaje uhiđenbeni nalog.

Članak 9.

Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela

1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđenbeni nalog jest pravosudno tijelo države koja izdaje uhiđenbeni nalog, nadležno za izdavanje uhiđenbenog naloga u skladu s pravom te države.
2. Pravosudna tijelo izvršenja je pravosudno tijelo države koja izvršava uhiđenbeni nalog koje je nadležno za izvršavanje uhiđenbenog naloga na temelju prava te države. U trenutku obavješćivanja iz članka 38. stavka 1. može se odrediti ministar

pravosuđa kao nadležno tijelo za izvršenje uhiđenbenog naloga, bez obzira na to je li ministar pravosuđa pravosudno tijelo prema nacionalnom pravu te države.

3. Ugovorne stranke jedna drugu obavješćuju o svojim nadležnim tijelima.

Članak 10.

Sudjelovanje središnjeg tijela

1. Ugovorne stranke mogu jedna drugu obavijestiti o središnjem tijelu svake države koja je već imenovala takva tijela ili, u slučaju da pravni sustav relevantne države to omogućuje, o većem broju središnjih tijela koja pomažu nadležnim pravosudnim tijelima.
2. Pritom ugovorne stranke mogu naznačiti da je (su), kao rezultat ustroja unutarnjeg pravosudnog sustava relevantne države, središnje(-a) tijelo(-a) odgovorno(-a) za administrativno slanje i primanje uhiđenbenog naloga, te ostale službene korespondencije koja se na to odnosi. Ovi su podaci obvezni za sva tijela države izdavateljice uhiđenbenog naloga.

Članak 11.

Sadržaj i oblik uhiđenbenog naloga

1. Uhiđenbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem sadržanim u Prilogu ovom Sporazumu:
 - (a) identitet i državljanstvo tražene osobe;
 - (b) ime, adresu, brojeve telefona i telefaksa te adrese za elektroničku poštu pravosudnog tijela koje izdaje uhiđenbeni nalog;
 - (c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhiđenbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članaka 2. i 3.;
 - (d) prirodu i pravni opis kaznenog djela, posebno u vezi s odredbama članka 3.;
 - (e) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja tražene osobe;
 - (f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države izdavateljice uhiđenbenog naloga;
 - (g) ako je moguće, ostale posljedice počinjenja kaznenog djela.

2. Uhidbeni nalog mora biti preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države izvršenja. Svaka ugovorna stranka može, u trenutku zaključenja ovog Sporazuma ili kasnije, izjaviti da će prihvatiti prijevod na jedan ili više drugih službenih jezika te države.

POGLAVLJE 2.

POSTUPAK PREDAJE

Članak 12.

Slanje uhidbenog naloga

1. Ako je poznato mjesto na kojem se nalazi tražena osoba, pravosudno tijelo koje ga izdaje može uhidbeni nalog poslati izravno pravosudnom tijelu izvršenja.

2. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog može, u svakom slučaju, izdati upozorenje o traženoj osobi putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS).

Takvo upozorenje šalje se u skladu s relevantnim odredbama prava Europske unije u Schengenskom informacijskom sustavu za određene osobe s ciljem njihove predaje. Upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu, praćeno informacijama iz članka 11. stavka 1., jednako je vrijedno kao i uhidbeni nalog.

3. U prijelaznom razdoblju, sve dok SIS ne bude sposoban za prenošenje svih informacija iz članka 11., upozorenje je jednakovrijedno kao i uhidbeni nalog do trenutka kad pravosudno tijelo izvršenja ne primi izvornik u propisanom i valjanom obliku.

Članak 13.

Detaljni postupak slanja uhidbenog naloga

1. Ako pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog ne zna koje je nadležno pravosudno tijelo izvršenja, ono traži potrebne informacije, s ciljem dobivanja tih informacija od države izvršenja.

2. Ako nije moguće služenje SIS-om, pravosudno tijelo koje izdaje nalog može uhidbeni nalog poslati putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpola).

3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog može ga prosljediti bilo kojim sigurnim sredstvom koje omogućuje pisani trag pod uvjetima koji državi izvršenja omogućuju provjeru vjerodostojnosti.

4. Sve poteškoće povezane sa slanjem ili vjerodostojnošću bilo koje isprave potrebne za izvršenje uhidbenog naloga

rješavaju se u izravnim kontaktima između uključenih pravosudnih tijela ili, ako je potrebno, uključivanjem središnjih tijela država.

5. Ako tijelo koje primi uhidbeni nalog nije nadležno za postupanje u skladu s njim, automatski ga šalje nadležnom tijelu svoje države i o tome obavještava pravosudno tijelo koje ga je izdalo.

Članak 14.

Prava tražene osobe

1. Ako je tražena osoba uhićena, nadležno pravosudno tijelo izvršenja, u skladu s nacionalnim pravom, tu osobu obavještava o uhidbenom nalogu i o njegovu sadržaju te o mogućnosti njezina pristanka na predaju pravosudnom tijelu koje je izdalo uhidbeni nalog.

2. Tražena osoba koja je uhićena u svrhe izvršenja uhidbenog naloga ima pravo na pravnog zastupnika i tumača u skladu s nacionalnim pravom države izvršenja.

Članak 15.

Zadržavanje osobe

Ako je osoba uhićena na temelju uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja odlučuje hoće li zadržati traženu osobu, u skladu s pravom države izvršenja. Uhićena osoba u svakom trenutku može biti privremeno puštena na slobodu u skladu s domaćim pravom države izvršenja, pod uvjetom da nadležno tijelo te države poduzme sve mjere koje smatra potrebnima kako bi spriječilo bijeg te osobe.

Članak 16.

Pristanak na predaju

1. Ako uhićena osoba izjavi da pristaje na predaju, njezin pristanak i, ako je potrebno, izričito odricanje od prava na „pravilo specijalnosti” iz članka 30. stavka 2., izjavljuje se pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s domaćim pravom države izvršenja.

2. Svaka država donošenjem potrebnih mjera osigurava da taj pristanak i, ako je potrebno, odricanje od prava na „pravilo specijalnosti” iz stavka 1., budu izjavljeni na način koji pokazuje da ga je uhićena osoba dala dragovoljno i posve svjesna njegovih posljedica. U tu svrhu, tražena osoba ima pravo na pravnog zastupnika.

3. Pristanak i, ako je potrebno, odricanje iz stavka 1., službeno se bilježe u skladu s postupkom koji propisuje domaće pravo države.

4. U načelu, pristanak se ne može opozvati. Svaka država može propisati da pristanak i, ako je potrebno, odricanje, mogu biti opozvani u skladu s pravilima primjenjivim u njezinu domaćem pravu. U tom slučaju, razdoblje od dana davanja pristanka do dana opoziva ne uzima se u obzir pri izračunavanju rokova iz članka 20. Norveška i Island, s jedne strane, i Europska unija u ime svih svojih država članica, s druge strane, mogu u vrijeme obavješćivanja iz članka 38. stavka 1. dati izjavu u kojoj naznačuju da žele pribjeći ovoj mogućnosti te u kojoj navode postupke koji omogućuju opoziv pristanka i sve izmjene tih postupaka.

Članak 17.

Saslušanje tražene osobe

Ako uhićena osoba ne pristaje na predaju, u skladu s odredbama članka 16., ona ima pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s pravom države izvršenja.

Članak 18.

Odluka o predaji

1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenim ovim Sporazumom, treba li osoba biti predana.

2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država izdateljica uhiđenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 4., 6., 8. te s odredbama članka 11., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 20.

3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.

Članak 19.

Odluka u slučaju postojanja više zahtjeva

1. Ako su dvije ili više država izdale europske uhiđbene naloge ili uhiđbene naloge u odnosu na istu osobu, odluku o tome koji će uhiđbeni nalog biti izvršen donosi pravosudno tijelo izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno težinu i mjesto počinjenja predmetnih kaznenih djela, vrijeme izdavanja uhiđenih naloga te je li uhiđbeni nalog izdan u svrhe progona ili u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.

2. Pravosudno tijelo izvršenja države članice može zatražiti savjet Eurojusta pri donošenju odluke iz stavka 1.

3. U slučaju sukoba između uhiđenog naloga i zahtjeva za izručenje koje je podnijela treća država, odluku o davanju prednosti uhiđenom nalogu ili zahtjevu za izručenje donosi

nadležno tijelo države izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno one iz stavka 1. te okolnosti iz primjenjive konvencije.

4. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje obveze država u skladu sa Statutom Međunarodnog kaznenog suda.

Članak 20.

Rokovi i postupci za donošenje odluke o izvršenju uhiđenog naloga

1. Uhiđbeni nalog obrađuje se i izvršava kao žurni predmet.

2. U slučajevima u kojima tražena osoba pristaje na vlastitu predaju, pravomoćna odluka o izvršenju uhiđenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 10 dana nakon njezina pristanka.

3. U ostalim slučajevima, pravomoćna odluka o izvršenju uhiđenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 60 dana od uhićenja tražene osobe.

4. Ako, u posebnim slučajevima, uhiđbeni nalog ne može biti izvršen u rokovima iz stavaka 2. ili 3., pravosudno tijelo izvršenja o tome odmah obavještava pravosudno tijelo koje je izdalo uhiđbeni nalog, navodeći razloge kašnjenja. U tom slučaju, rok može biti produljen za dodatnih 30 dana.

5. Europska unija u ime svih svojih država članica može, u vrijeme obavješćivanja iz članka 38. stavka 1., dati izjavu u kojoj se naznačuje u kojim se slučajevima stavci 3. i 4. ne primjenjuju. Norveška i Island mogu primijeniti uzajamnost u odnosu na predmetne države članice.

6. Sve dok pravosudno tijelo izvršenja ne donese konačnu odluku o uhiđenom nalogu, ono osigurava ispunjavanje materijalnih preduvjeta potrebnih za učinkovitu predaju tražene osobe.

7. Svako odbijanje izvršenja uhiđenog naloga mora biti obrazloženo.

Članak 21.

Stanje do donošenja odluke

1. Ako je uhiđbeni nalog izdan u svrhe vođenja kaznenog progona, pravosudno tijelo izvršenja mora:

(a) pristati na saslušanje tražene osobe u skladu s odredbama članka 22.;

(b) ili pristati na privremeni transfer tražene osobe.

2. Uvjeti i trajanje privremenog transfera utvrđuju se uzajamnim sporazumom između pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

3. U slučaju privremenog transfera, tražena osoba mora imati mogućnost povratka u državu izvršenja kako bi prisustvovala ročištima koja su dio postupka njezine predaje.

Članak 22.

Saslušanje osobe prije donošenja odluke

1. Tražena osoba sasluša se pred pravosudnim tijelom, uz pomoć osobe određene u skladu s pravom države čiji sud izdaje uhiđbeni nalog.

2. Tražena osoba sasluša se u skladu s pravom države izvršenja, u skladu s uvjetima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

3. Nadležno pravosudno tijelo izvršenja može odrediti drugo pravosudno tijelo svoje države za sudjelovanje pri saslušanju kako bi se osigurala ispravna primjena odredaba ovog članka i uvjeta koji su njime propisani.

Članak 23.

Povlastice i imuniteti

1. Ako tražena osoba uživa povlasticu ili imunitet s obzirom na nadležnost ili na izvršenje u državi izvršenja, rokovi iz članka 20. ne počinju teći osim, i počevši od tog dana, ako je pravosudno tijelo izvršenja dobilo obavijest o ukidanju povlastice ili imuniteta.

2. Država izvršenja osigurava ispunjavanje materijalnih preduvjeta za učinkovitu predaju tražene osobe, ako ona više ne uživa povlasticu ili imunitet.

3. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo države izvršenja, pravosudno tijelo izvršenja zahtijeva od tog tijela da se odmah posluži svojim ovlastima. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, zahtjev za izvršavanje njihovih ovlasti šalje pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog.

Članak 24.

Sukob međunarodnih obveza

Ovaj Sporazum ničim ne utječe na obveze države izvršenja ako je tražena osoba izručena toj državi iz treće države i ako je ta

osoba zaštićena odredbama sporazuma prema kojem je ta osoba izručena, a one se odnose na pravilo specijalnosti. Država izvršenja poduzima sve mjere potrebne za neodložno podnošenje zahtjeva za pristanak države iz koje je osoba izručena, kako bi ona mogla biti predana državi članici koja je izdala uhiđbeni nalog. Rokovi iz članka 20. počinju teći tek od dana prestanka primjene tih pravila o specijalnosti.

Do donošenja odluke države iz koje je tražena osoba izručena, država izvršenja osigurat će materijalne preduvjete potrebne za njezinu učinkovitu predaju.

Članak 25.

Obavijest o odluci

Pravosudno tijelo izvršenja bez odlaganja obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog o odluci u vezi s djelovanjem koje treba poduzeti na temelju uhiđbenog naloga.

Članak 26.

Rokovi za predaju osobe

1. Tražena se osoba predaje što je moguće ranije, na datum koji dogovaraju oba tijela o kojima je riječ.

2. Osoba se predaje najkasnije deset dana nakon donošenja pravomoćne odluke o izvršenju uhiđbenog naloga.

3. Ako je predaja tražene osobe u roku predviđenom u stavku 2. spriječena okolnostima na koje ne može utjecati nijedna od država članica, pravosudno tijelo izvršenja i pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog odmah međusobno stupaju u kontakt i dogovaraju novi datum za predaju. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana nakon dogovorenog novog datuma.

4. Predaja može biti odgođena, u izuzetnim okolnostima, zbog ozbiljnih humanitarnih razloga, npr. ako postoji osnovani razlog za uvjerenje da bi se time ugrozilo zdravlje ili život tražene osobe. Izvršenje uhiđbenog naloga obavlja se odmah po nestanku tih razloga. Pravosudno tijelo izvršenja odmah obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog i dogovara novi datum predaje. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana od novog dogovorenog datuma.

5. Po isteku rokova iz stavaka 2. i 4., osoba se pušta na slobodu ako se još nalazi u pritvoru.

Članak 27.

Odgodena ili uvjetovana predaja

1. Pravosudno tijelo izvršenja može, nakon donošenja odluke o izvršenju uhiđenog naloga, odgoditi predaju tražene osobe kako bi se protiv nje mogao voditi kazneni progon u državi izvršenja, ili, ako je ona već osuđena, kako bi mogla na njezinu državnom području izdržati kaznu izrečenu za kazneno djelo na koje se ne odnosi uhiđbeni nalog.

2. Umjesto odgode predaje, pravosudno tijelo izvršenja može privremeno predati traženu osobu državi koja izdaje uhiđbeni nalog pod uvjetima koji se utvrđuju zajedničkim sporazumom između pravosudnog tijela izvršenja i pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog. Sporazum se sastavlja u pisanom obliku, a njegovi su uvjeti obvezujući za sva tijela države koja izdaje uhiđbeni nalog.

Članak 28.

Tranzit

1. Svaka država omogućuje tranzit preko svojeg državnog područja tražene osobe koja se predaje, pod uvjetom da je obaviještena o:

- (a) identitetu i državljanstvu osobe protiv koje je izdan uhiđbeni nalog;
- (b) postojanju uhiđenog naloga;
- (c) vrsti i zakonskom opisu kaznenog djela;
- (d) opisu činjeničnog stanja u vezi s kaznenim djelom, uključujući datum i mjesto njegova počinjenja.

Država u čije je ime dana izjava sukladno članku 7. stavku 2. u smislu da se njezini državljani neće predavati ili da će takva predaja biti odobrena samo u određenim navedenim uvjetima može, pod istim tim uvjetima, odbiti tranzit svojih državljana preko svog državnog područja ili ga podvrci istim tim uvjetima.

2. Ugovorne stranke se međusobno obavješćuju o tijelu koje su odredile u svakoj od tih država za primanje zahtjeva za odobravanje tranzita i potrebnih dokumenata, te sve ostale službene korespondencije koja se odnosi na zahtjev za odobravanje tranzita.

3. Zahtjev za odobravanje tranzita i informacije iz stavka 1. mogu se poslati tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. bilo kojim sredstvom koje ostavlja pisani trag. Država tranzita svoju odluku šalje na isti način.

4. Ovaj Sporazum ne primjenjuje se u slučaju prijevoza zrakoplovom bez predviđenog slijetanja prije odredišta. Unatoč tome, ako dođe do nepredviđenog slijetanja, država

koja izdaje uhiđbeni nalog tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. pruža informacije iz stavka 1.

5. Ako je riječ o tranzitu osobe koja mora biti izručena državi iz treće države, odredbe ovog članka primjenjuju se *mutatis mutandis*. U tom slučaju izraz „uhiđbeni nalog”, kako je definiran ovim Sporazumom, smatra se izrazom „zahtjev za izručenje”.

POGLAVLJE 3.

UČINCI PREDAJE

Članak 29.

Uračunavanje vremena zadržavanja u državi izvršenja

1. Država koja izdaje uhiđbeni nalog oduzima ukupno vrijeme zadržavanja na temelju izvršenja uhiđenog naloga od ukupnog vremena oduzimanja slobode koje mora biti izvršeno u državi koja izdaje uhiđbeni nalog na temelju zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.

2. U tu svrhu, sve informacije o trajanju zadržavanja tražene osobe na temelju uhiđenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ili središnje tijelo određeno u skladu s člankom 10. pružaju pravosudnom tijelu koje izdaje uhiđbeni nalog u trenutku predaje osobe.

Članak 30.

Mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela

1. Norveška i Island, s jedne strane, i Europska unija u ime bilo koje države članice, s druge strane, mogu jedna drugoj poslati obavijest da se, s obzirom na odnose prema drugim državama na koje se odnosi ista obavijest, smatra da postoji suglasnost za kazneni progon, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije predaje osobe, a razlikuje se od onog zbog kojega je ta osoba predana, osim ako u posebnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 3., protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je osoba imala mogućnost napustiti državno područje države kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je bila napustila;
- (b) ako kazneno djelo nije kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode;
- (c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere oduzimanja slobode;

- (d) ako bi toj osobi mogla biti izrečena kazna ili mjera koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčana kazna ili mjera koja ju zamjenjuje, čak i ako ta kazna ili mjera može dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;
- (e) ako je osoba pristala na predaju, ako je primjenjivo, a istodobno je odustala od pozivanja na pravilo specijalnosti u skladu s odredbama članka 16.;
- (f) ako je osoba, nakon njezine predaje, izričito odustala od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u odnosu na pojedinačna kaznena djela koja su prethodila njezinoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosudnim tijelima države koja izdaje uhiđbeni nalog i bilježi se u skladu s domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućuje da se jasno vidi da ju je osoba dala dragovaljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
- (g) ako je pravosudno tijelo izvršenja, koje je predalo traženu osobu, dalo pristanak u skladu sa stavkom 4.

4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosudnom tijelu izvršenja, uz informacije iz članka 11. stavka 1., te uz prijevod iz članka 11. stavka 2. Pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojeg se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ovog Sporazuma. Pristanak se odbija iz razloga iz članka 4., a inače može biti odbijeno samo zbog razloga iz članka 5. ili 6. stavka 2., te članka 7. stavka 2. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva.

U slučajevima iz članka 8., država koja izdaje uhiđbeni nalog mora pružiti jamstva u skladu s odredbama tog članka.

Članak 31.

Predaja ili naknadno izručenje

1. Norveška i Island, s jedne strane, i Europska unija u ime bilo koje države članice, s druge strane, mogu obavijestiti jedna drugu da, u odnosima s drugim državama članicama na koje se odnosi ista obavijest, pristaju na predaju osobe državi koja nije država izvršenja, na temelju uhiđbenog naloga izdanog zbog kaznenog djela počinjenog prije predaje osobe, osim ako u pojedinačnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja izjavi drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. U svakom slučaju, osoba koja je na temelju uhiđbenog naloga predana državi koja ga je izdala može, bez pristanka države izvršenja, biti predana državi koja nije država članica izvršenja na temelju uhiđbenog naloga koji je izdan zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je tražena osoba imala mogućnost napustiti državno područje države kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je napustila;

- (b) ako tražena osoba pristaje biti predana državi koja nije država izvršenja na temelju uhiđbenog naloga. Pristanak se daje pred nadležnim pravosudnim tijelima države koja izdaje uhiđbeni nalog i bilježi se u skladu s nacionalnim pravom te države. Izjava o pristanku sastavlja se na način koji omogućuje da se jasno vidi da ju je osoba dala dragovaljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;

- (c) ako tražena osoba ne može koristiti pravilo specijalnosti, u skladu s odredbama članka 30. stavka 3. točaka (a), (e), (f) i (g).

3. Pravosudno tijelo izvršenja pristaje na predaju tražene osobe drugoj državi u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) zahtjev za pristanak podnosi se u skladu s odredbama članka 12., uz informacije iz članka 11. stavka 1. i prijevod iz članka 11. stavka 2.;
- (b) pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se pristanak zahtijeva i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ovog Sporazuma;
- (c) odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva;
- (d) pristanak se odbija zbog razloga iz članka 4., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz članka 5 ili 6. stavka 2. ili članka 7. stavka 2.

U slučajevima iz članka 8., država koja izdaje uhiđbeni nalog mora pružiti jamstva propisana odredbama tog članka.

4. Neovisno o stavku 1., osoba koja je predana na temelju uhiđbenog naloga ne izručuje se trećoj državi bez pristanka nadležnog tijela države koja je osobu predala. Takav se pristanak pruža u skladu s konvencijama koje obvezuju tu državu te u skladu s odredbama njezina domaćega prava.

Članak 32.

Predaja imovine

1. Na zahtjev pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog ili na vlastitu inicijativu, pravosudno tijelo izvršenja, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, oduzima i predaje imovinu koja:

- (a) može biti potrebna kao dokaz; ili
- (b) koju je tražena osoba stekla počinjenjem kaznenog djela.

2. Imovina iz stavka 1. predaje se čak i ako se uhiđbeni nalog ne može izvršiti zbog smrti ili bijega tražene osobe.

3. Ako imovina iz stavka 1. može biti oduzeta ili konfiscirana na državnom području države izvršenja, ta je država može, ako je imovina potrebna zbog povezanosti s kaznenim postupkom koji je u tijeku, privremeno zadržati ili predati državi koja izdaje uhiđbeni nalog pod uvjetom da imovina bude vraćena.

4. Poštuju se sva prava koja stječu država izvršenja ili treće stranke u vezi s imovinom spomenutom u stavku 1. Ako takva prava postoje, država koja je izdala uhiđbeni nalog imovinu vraća državi izvršenja bez zaračunavanja troškova, odmah po završetku kaznenog postupka.

Članak 33.

Troškovi

1. Troškove nastale na državnom području države izvršenja pri izvršavanju uhiđbenog naloga snosi ta država.

2. Sve ostale troškove snosi država koja je izdala uhiđbeni nalog.

POGLAVLJE 4.

OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 34.

Odnos prema drugim pravnim instrumentima

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu u odnosima između država i trećih država, ovaj Sporazum, od njegovog stupanja na snagu, zamjenjuje sve odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija, primjenjivih na područje izručenja u odnosima između Norveške i Islanda, s jedne strane, te država članica, s druge strane:

- (a) Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957., njezina dodatnog protokola od 15. listopada 1975., njezina drugog dodatnog protokola od 17. ožujka 1978. te Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977., s obzirom na pitanja koje se odnose na izručenje kako je izmijenjena Protokolom iz 2003. godine jednom kad on stupi na snagu;
- (b) glave III. poglavlja 4. Konvencije od 19. lipnja 1990. kojom se provodi Schengenski sporazum od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama;
- (c) odredaba u vezi sa Schengenskim sporazumom konvencija EU-a o izručenju iz 1995. i 1996. u onoj mjeri u kojoj su one na snazi.

2. Države mogu nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore koji su na snazi u trenutku zaključenja ovog Sporazuma u onoj mjeri u kojoj ti sporazumi ili dogovori omogućuju da ciljevi ovog Sporazuma budu prošireni i produbljeni te ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju postupke predaje osoba u odnosu na koje je izdan uhiđbeni nalog. Ugovorne stranke međusobno se obavješćuju o svim takvim sporazumima ili dogovorima.

3. Države mogu sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma ako takvi sporazumi ili dogovori omogućuju da odredbe ovog Sporazuma budu produbljene ili proširene i ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju predaju osoba u odnosu na koje je izdan uhiđbeni nalog, posebno utvrđivanjem rokova kraćih od onih iz članka 20., proširivanjem popisa kaznenih djela iz članka 3. stavka 4., dodatnim ograničavanjem razloga za odbijanje iz članaka 4. i 5., ili spuštanjem praga iz članka 3. stavaka 1. i 4.

Sporazumi i dogovori spomenuti u podstavku 1. ni u kojem slučaju ne utječu na odnose s državama koje nisu njihove stranke.

Ugovorne stranke se također međusobno obavješćuju o svim takvim novim sporazumima ili dogovorima iz prvog podstavka, i to u roku od tri mjeseca od potpisivanja.

4. Kada se konvencije ili sporazumi iz stavka 1. primjenjuju na područja država ili na područja za čije je vanjske odnose ta država odgovorna, a na koje se ne primjenjuje ovaj Sporazum, tim instrumentima se nastavljaju uređivati odnosi između tih područja i drugih država.

Članak 35.

Prijelazna odredba

1. Zahtjevi za izručenjem zaprimljeni prije dana stupanja ovog Sporazuma na snagu i dalje se uređuju postojećim instrumentima u vezi s izručenjem. Zahtjevi koji se zaprimaju nakon tog datuma uredit će se ovim Sporazumom.

2. Norveška i Island, s jedne strane, i Europska unija u ime svih svojih država članica, s druge strane, mogu u vrijeme obavješćivanja predviđenog člankom 38. stavkom 1. dati izjavu u kojoj se naznačuje da će ta država, kao država koja izvršava uhiđbeni nalog, nastaviti primjenjivati sustav izručenja koji se primjenjivao i prije stupanja ovog Sporazuma na snagu u pogledu kaznenih djela počinjenih prije datuma koji se navodi u ovom Sporazumu. Taj datum ne smije biti nakon stupanja ovog Sporazuma na snagu. Navedena izjava može se povući u bilo koje doba.

Članak 36.

Rješavanje sporova

Sve sporove između Islanda ili Norveške i neke države članice Europske unije s obzirom na tumačenje ili primjenu ovog Sporazuma bilo koja od stranaka u tom sporu može uputiti na sastanak predstavnika vlada država članica Europske unije i Islanda i Norveške s ciljem njihova rješavanja unutar šest mjeseci.

Članak 37.

Sudska praksa

Kako bi postigle svoj cilj ostvarivanja što je moguće jednoobraznije primjene i tumačenja odredaba ovog Sporazuma, ugovorne stranke neprestano prate razvoj sudske prakse Suda Europskih zajednica, kao i razvoj sudske prakse nadležnih sudova Islanda i Norveške u pogledu ovih odredaba te u pogledu odredaba o sličnim instrumentima predaje. U tom se cilju uspostavlja mehanizam osiguravanja redovite uzajamne razmjene takve sudske prakse.

Članak 38.

Obavješćivanje, izjave, stupanje na snagu

1. Ugovorne stranke međusobno se obavješćuju o dovršenju postupaka neophodnih za izražavanje njihovog pristanka na obvezujuću narav ovog Sporazuma.

2. Prilikom obavješćivanja prema stavku 1. ugovorne stranke izvršavaju sva obavješćivanja i daju sve izjave koji su predviđeni člankom 5. stavkom 2., člankom 9. stavkom 3., člankom 28. stavkom 2. te člankom 34. stavkom 2. ovog Sporazuma, a mogu izvršiti sva obavješćivanja i dati sve izjave koji su predviđeni člankom 3. stavkom 4., člankom 6. stavkom 2., člankom 7. stavkom 2., člankom 10. stavkom 1., člankom 11. stavkom 2., člankom 16. stavkom 4., člankom 20. stavkom 5., člankom 30. stavkom 1., člankom 31. stavkom 1. i člankom 35. stavkom 2. ovog Sporazuma. Izjave ili obavješćivanja iz članka 9. stavka 3. i članka 28. stavka 2. mogu se izmijeniti, dok se one iz članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 10. stavka 1., članka 16. stavka 4., članka 20. stavka 5., članka 34. stavka 2. i članka 35. stavka 2. mogu bilo kada povući.

3. Kada Europska unija izvrši takvo obavješćivanje ili da takvu izjavu, dužna je naznačiti na koje se od njezinih država članica ta izjava primjenjuje.

4. Ovaj Sporazum stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon što glavni tajnik Vijeća Europske unije utvrdi da su ispunjeni svi formalni zahtjevi u vezi s davanjem pristanka ugovornih stranaka na ovaj Sporazum.

Članak 39.

Pristupanje

Pristupanje novih država članica Europskoj uniji stvara prava i obveze prema ovom Sporazumu između tih novih država članica i Islanda i Norveške.

Članak 40.

Zajedničko preispitivanje

Ugovorne su stranke suglasne da će najkasnije pet godina od stupanja ovog Sporazuma na snagu obaviti zajedničko preispitivanje Sporazuma, posebno izjava prema članku 3. stavku 4., članku 6. stavku 2., članku 7. stavku 2. i članku 20. stavku 5. ovog Sporazuma. Ako se izjave iz članka 7. stavka 2. ne obnove, one prestaju važiti pet godina od stupanja ovog Sporazuma na snagu. Preispitivanje se posebno odnosi na praktičnu provedbu, tumačenje i razvijanje ovog Sporazuma, a može obuhvatiti i pitanja kao što su posljedice daljnjeg razvijanja Europske unije vezane uz predmet ovog Sporazuma.

Članak 41.

Otkaz Sporazuma

1. Ovaj Sporazum mogu otkazati sve ugovorne stranke. U slučaju da ovaj Sporazum otkazu Island ili Norveška, on i dalje ostaje na snazi između Europske unije i one ugovorne stranke koja ga nije otkazala.

2. Otkaz ovog Sporazuma na temelju stavka 1. stupa na snagu šest mjeseci od deponiranja obavijesti o otkazu. Postupci radi rješavanja zahtjeva za predajom koji do tada još nisu riješeni dovršavaju se sukladno odredbama ovog Sporazuma.

Članak 42.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ovog Sporazuma.

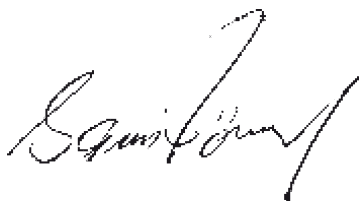
2. Depozitar objavljuje informacije o svim izvršenim obavješćivanjima ili danim izjavama u vezi s ovim Sporazumom.

Sastavljeno u Beču 28. lipnja 2006. u jednom jedinom primjerku na islandskom, norveškom, češkom, danskom, nizozemskom, njemačkom, engleskom, estonskom, francuskom, finskom, grčkom, mađarskom, irskom, talijanskom, latvijskom, litavskom, malteškom, poljskom, portugalskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom i švedskom jeziku, s tim da je svaka jezična verzija jednako vjerodostojna.

Fyrir hönd Evrópusambandsins
 For Den europeiske union
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Thar ceann an Aontais Eorpaigh
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands
 For Republikken Island
 Por la República de Islandia
 Za Íslandskou republiku
 For Republikken Island
 Für die Republik Island
 Íslandi Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
 For the Republic of Iceland
 Pour la République d'Islande
 Thar ceann Phoblacht na hÍsland
 Per la Repubblica d'Islanda
 Islandes Republikas vārdā
 Islandijos Respublikos vardu
 Az Ízlandi Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika ta' l-Iżlanda
 Voor de Republiek IJsland
 W imieniu Republiki Islandii
 Pela República da Islândia
 Za Íslandskú republiku
 Za Republiko Islandijo
 Islannin tasavallan puolesta
 På Republiken Islands vägnar

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
 For Kongeriket Norge
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské království
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Thar ceann Ríocht na hIorua
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā
 Norvegijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Għar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 På Konungariket Norges vägnar

